

Pla Magre

Lluçà

Ubicació

Comarca:	Lluçanès
Lloc/Adreça:	Sector sud-oest del terme municipal
Emplaçament	A 1750 metres per pista forestal de la carretera BV-4341, punt quilomètric 17'500
Alçada:	688 m
Coordenades:	
Latitud:	42.02427
Longitud:	2.03774
UTM Est (X):	420338
UTM Nord (Y):	4652919

Classificació

Número de fitxa	08109 - 137
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Jaciment molt erosionat.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Normes Subsidiàries de Planejament de Lluçà, 2001
Número inventari	Sí, CC.AA. 2611
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08108A019000290000BP
Autoria de la fitxa	Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa:	dv., 10/07/2009 - 02:00

Descripció

El jaciment de Pla Magre està situat en una gran esplanada, part de la qual està poblada per bosc d'alzines i pins, amb afloracions de gresos. Dins de la zona s'aprecien diferents tipus d'estructures, sobretot parets fabricades amb tècnica de pedra seca, així com diversos túmuls. Degut a que la zona està poblada amb bosc i sotabosc amb vegetació superficial espessa, no s'han trobat en superfície restes materials que puguin donar una idea de la seva cronologia. Caldria realitzar unes cales de prospecció. El motiu de la fitxa, no obstant això, és l'existència al Museu municipal Miquel Soldevila de Prats de Lluçanès de dos elements trobats pel Sr. Josep M. Gombau, veí de Prats. Es tracta d'una petita destal votiva, de pedra polida de 5 centímetres d'alt per 4,5 centímetres d'amplada màxima; l'altre element és una peça cúbica, polida, amb les arestes arrodonides i que en una cara presenta una perforació no total de 12 mil·límetres i a l'altra un petit forat circular de 4 mil·límetres. La peça està fabricada en pedra, de tipus sedimentària, de color groguenc i dura. Pel què fa a la destal de pedra polida de tipus votiu o ritual, fa pensar en una cronologia eneolítica. A més a prop de la zona s'hi localitza la balma sepulcral de Font Guillera, també eneolítica.

Bibliografia

Inventari del patrimoni arqueològic i paleontològic de Catalunya. Lluçà. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, juliol de 2008.

